

Popotovanje Slovanov v Moskvo.

II.

O prihodu slovanskih gostov v carji Petrograd piše „Ruski Invalid“ takole: Včera 20. maja v naznanjeni dan prihoda davno pričakovanih gostov se je začel narod že o tretji uri zhajati na kolodvoru Varšavske železnice. Dan je bil tak da bi slovanski gosti bili mogli lahko misliti, da je pri nas maj zimski mesec. Dež, sneg, toča so se menili nanašaje prav listopadavo zmešnjavo. Takega maja se ne spominjajo naj starejši ljudje in dan srečanja Slovanov se je odlikoval po naj neprijetnejšem vremenu. Ali kljub temu vsemu, so se sošle trume naroda na kolodvoru dve uri pred oznanjenim prihodom. V kratkem so bile sobane kolodvorske prenapolnjene čakajočih in vsako mesto okoli je bilo posejano ljudi. Določena ura je bila že minula in gosti še vedno niso prišli. Še le o osmih je pričakovani vlak pridrdral v kolodvor. Vzrok tega zakasnenja so bile zamude v Pskovu, Luzi Gačini in Carskem Selu. V Pskovu in Luzi je bil pripravljen hleb in sol za drage goste z godbo. V Gačini jih je pozdravila godba kirisniškega polka, na Petrogradski postaji pa godba Izmajlovskega polka. Spremljani so bili potem gosti do njihovega stanovanja v hotelu „Bellvue“ na Nevskem prošpektu. Neizmerne trume ljudstva so jih spremljevale kličoče „Ura!“ Tako Ruski Invalid. Še ta večer je bila skupna pojedina slovanskih gostov. Napitnice so bile kaj navdušene. Dr. Brauner je rekel: „Slovani na Českem so za vse dobrote, ktere so svojim sosedom skazali, dozdej le slabo plačilo dobili. Vendar pa ker sosedi (Nemci) stiskajo nas k zidu, stiska nas ruska gostoljubnost k srcu.“ Dr. Rieger je napil vzajemnosti Slovanov, kateri so bili dozdej le „membra disjecta“ t. j. razmetani udi jednega telesa. Bojujejo se z naglavnimi sovragi Nemci, Madjari, Italijani in Tartari. Solnce slovanske vzajemnosti je vsšlo prepričajoče nas, da bodo Slovani pri vzajemni podpori velik narod ne le po številu (broju) ampak tudi po činih (delih). Ko so se slovanski gosti predstavili Gorčakovu državnemu ministru je ta med drugim dejal: „Nasledniki moji bodo branili slovanske zajme (interese) kakor jaz. Gostoljubni sprejem od strane ruskega naroda pa čini vmešavanje vladino nepotrebno. Dne 23. maja je bila velika gostija v besedi zlahtnikov. Nasočih je bilo 600 udeležencev. Napitnice so se govorile in sprejemale z velikim navdušenjem. Med drugimi je pri ti pojedini govoril grof Tolstoj minister osvete (nauka) tole: „Jednota Slovanov je položena na krvi, duhu in vedi. Sreča in slava veliki bodočnosti, ktero božja previdnost pripravlja Slovanom!“ Na to je napil profesor Lamanski na razvitek moči ruske k pridu slovanske zveze. Markovič ruski pesnik je dejal: „Polje Kosovo in Bela gora še dozdej niso našli osvete.“ Rieger je rekel: „Slovani so branili omiko evropsko proti surovosti čet azijatskih, naj so zjedinjeni v duhu, ker telesno (materjalno) biti ni mogoče!“ 24. maja so bili na obedu pri ministru Tolstem. Rieger je napil ministru Tolstemu in rekel: „Kako srečen je narod, kdar je odgaja mladine izročena rokam moža, kateri je prešinjen z duhom narodnim. Avstrijski Slovani Bogu žal se tolike sreče nimajo veseliti.“ Na večer je bil velelepi koncert na počaščenje slovanskih gostov. 25. maja so bili gosti slovanski iz Avstrije nasochi pri sodbi porotni, da bi gledali to na Ruskem, kar je pri njih doma pium desiderium t. j. po-božna želja. 26. je bila avdiencija pri caru, kakor smo jo že v prejšnem listu opisali. 27. maja so se slovanski gosti z carjem Petrogradom poslovili in se peljali v „kamenjajo ma-tuško Moskvo“, o čemur prihodnjič.

6. t. m. je neki mladi Poljak z imenom Berzovskij, tehnik, bivajoč v Parizu strelil na Ruskega cara, ko se je ta ravno z Napoleonom od pregleda vojske nazaj peljal: pištolo vendar, ktero je preveč nabil, mu je v roki razgnalo in tako cara ni pogodil; ranil si je zlo roko, tudi konja nekega poleg kočije jezdečega častnika in edno ženo. — Vjet na mestu ni tajil, da je hotel cara vstreliti. 7. t. m. je bil Tedeum zarad srečnega rešenja cara, v ruski crkvi v Parizu.

Pravi se, da je car izrekel željo, da se hudodelnik zarad tega čina naj ne dene ob življenje.

— O osodi cesarja Maksa se še zmirom nič gotovega ne ve, in akoprem se je že pred tednom v vseh časnikih četel sledeči telegram iz Amerike: „Cesar Maks je z 40 višimi Francoskimi, Avstrijskimi in Belgijskimi častniki vstreljen“ — se spet zdaj vendar trdi, da je cesar samo vjet. Gotovo še zmirom ostane samo to, da so liberalci vzeli Queretaro.

— 8. t. m. je bilo v Peštu kronanje Njih Veličanstva cesarja za kralja Ogerskega. Pravi se, da je to kronanje bilo naj bolj bliščobno in velikolepno med vsemi dozdejnimi.

— Naj vekša zavoda na celem svetu sta eden v Petrogradu in eden v Moskvi; ta v Moskvi se imenuje „Vospitatelni dom“. V njem se odreja okoli 25.000 dečkov in deklic od zibeli do 21. leta. Za poduk mladeži je v zavodu čez 5000 učiteljev in učiteljic in čez 2000 druge razne družine. V te zavod jemlje se deca brez ozira na njih stan in premoženje ter se odrejajo za razne stanove poleg njih nagnjenja in sposobnosti.

— Iz Belgrada se piše, da mesto izgleda, ko da bi bil pred kratkim strašen potres, cele ulice so polne razvalin stare kočee se namreč marljivo podirajo in se stavijo nove lepe in velike; če se bode tako napredovalo, bo v 20 letih Belgrad celo nov. Ko so Turki naj hitrej pobrali kopita in šila in odšli rakom žvižgat se je vse oživeli in nastopila je tako rekoč, v Srbski pomlad in že samo iz marljivega delovanja v Belgradu od onega časa, se zadosti jasno kaže, kak strahovit kvar je bila Srbski tolikoletna turska obseja Srbskih trdnjav.

Izvestje iz Lavantinske škofije.

Knezo-škof Maksimilian so odšli 12. t. m. v Rim.

Umrli so gospodje: Sirk Andraž župnik pri sv. Lorencu na Dravskem polju 20. maja. Stus Franc župnik v Sibiki 28. maja in Košenina Juri župnik v Laporju 1. junija 1867.

Za provisorje so imenovani gospodje Ferlan Andraž pri sv. Lorencu, Petan Franc v Sibiki in Šabot Juri v Laporju.

Dotične kaplanije ostanejo za čas prazne.

U g a n j k a.

Kako leži mačka na kamnu?

Tržna cena

9. junija 1867.

	V Mariboru		V Celju		V Ptujju	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	5 80	6 10	5 50			
Rži	4 45	4 40	3 50			
Ječmena	3 20	4	2 90			
Ovsa	1 80	2 10	1 70			
Turšice (kuružez) vagan	3 45	3 70	3 20			
Ajde	3 20	3 60	2 80			
Prosa	2 90	3				
Krompirja	1 60					
Govedine funt	— 22	— 22	— 22			
Teletine	— 24	— 22	— 22			
Svinjetine čerstve funt	— 24	— 24	— 23			
Drv 30" trdih seženj (Klafter)	—	6 9	7 50			
" 18"	4 13					
" 30" mehkih	—	5	5 50			
" 18"	2 80					
Oglenja iz trdega lesa vagan	— 50	— 40	— 40			
" " meškega	— 40	— 30	— 35			
Sena cent	1 20	— 65	— 95			
Slame cent v šopah	1	— 50	—			
" " za steljo	— 80	— 40	— 70			
Slanine (šepa) cent	—	— 44	—			
Jajec, šest za	— 10	—	—			

Ažijo srebra 123.—.

Narodno drž. posojilo 70.40.

Priporočba.

Velika gostovnica pri „Črnem orlu“ (Schwarzer Adler) na grajskem trgu (Burgplatz) v Mariboru se vsem popotnikom priporoča. Ta gostivnica stoji skoraj sred mesta ni preoddaljena od kolodvora je celo ponovljena in ima mnogo lepih sob, ki se dobijo po nizki ceni. Skrbi se tudi prav pridno za snago, dobro jed in pijačo in za izvrstno postrežbo.

Antonija Tisso, gostivničarka.